

lig Beregningsmaade. Her foreslaas ogsaa et ensartet Princip gennemført for alle Erhverv, nemlig i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet 6 Gange Aarslønnen og efter Invaliditetsgraden en Procentdel deraf — noget, man kender fra den nugældende Lov — samt i Tilfælde af Død 4 Gange Aarslønnen. Reglerne for Aarslønnens Fastsættelse findes i Lovforslagets § 41. For Landarbejdere og Tyende fastsættes Aarslønnen af Indenrigsministeriet hvert 5te Aar som en Gennemsnitsfortjeneste; for de frivilligt forsikrede fastsættes en forsikringsberettiget Aarsfortjeneste i selve Lovforslaget; for alle andre skal den individuelle Løn lægges til Grund for Beregningen, dog saaledes, at Minimum af Lønnen bliver 600 Kr., Maksimum af Lønnen 1,000 Kr. Dette er en Forhøjelse fra de nuværende Forhold, idet Minimum efter Loven af 1898 er 300 Kr. og Maksimum 800 Kr., det vil sige, at medens den laveste Erstatning i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet nu er 1,800 Kr. og den højeste Erstatning 4,800 Kr., sættes Erstatningen saaledes, at den kommer til at ligge indenfor en Grænse af imellem 3,600 Kr. og 6,000 Kr. Paa tilsvarende Maade forhøjes Erstatningen i Tilfælde af Død, der nu ligger imellem 1,200 Kr. og 3,200 Kr., til at ligge imellem 2,400 og 4,000 Kr.

Forinden jeg gaar over til at omtale Dagpengene, vil jeg henlede Opmærksomheden paa et særligt Forhold. Jeg sagde, at man havde lagt Aarslønnen til Grund for Beregning af Erstatningen, og nævnedes, at for fuldstændig Invaliditet ydes en Erstatning af 6 Gange denne Aarsløn og for en mindre Invaliditet en Brøkdel: for 10 pCt. Invaliditet 10 pCt. af 6 Gange Aarslønnen o. s. v. Efter at Lovforslaget var udarbejdet, har jeg haft Lejlighed til at læse en Artikel, som Kontorchef Faber i Tidsskrift for social Forsorg har skrevet om Erstatningens Udregning ved Arbejdersforsikring. Han udvikler her, at efter hans Skøn er i mange Tilfælde Erstatningerne ved de mindre Invaliditeter uforholdsmæssig høje i Forhold til Erstatningen ved de store Invaliditeter og omvendt: Erstatningen ved de store Invaliditeter er uforholdsmæssig lav i Forhold til, hvad der faas ved en lille Invaliditet. Naar en ganske ung Arbejder, hvis Løn er fastsat til 300 Kr., ved fuldstændig Invaliditet efter den gamle Lov kun kunde faa 1,800 Kr. og skulde nøjes med denne Erstatning for hele sit Liv, vil det erkendes, at denne Erstatning er meget lav. Derfor

er ogsaa Minimumet nu forhøjet fra 300 til 600 Kr., saaledes at en saadan Arbejder i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet dog faar en Erstatning af mindst 3,600 Kr. Kontorchef Faber har gjort opmærksom paa dette Forhold, men har samtidig nævnt, at man ved at indføre en Art Skala-beregning kunde raade yderligere Bød herpaa. Han mener, at man ved at lægge et skiftende Antal Aarsløninger til Grund for Beregningen vilde kunne naa til et rigtigere Resultat. Jeg skal nævne nogle Tal, idet det bliver klarest, naar man nævner selve de Tal, han har opstillet i denne lille, meget læseværdige Artikel, som jeg henleder Tingets Opmærksomhed paa. Efter Lovforslaget, som det her fremsættes, vil en Løn af 1,000 Kr. i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet give en Erstatning af 6,000 Kr., nemlig 6 Gange Aarslønnen. Derefter beregnes saa Erstatningen for de mindre Invaliditeter. 10 pCt. Invaliditet giver efter dette Forslag 10 pCt. af 6,000 Kr. eller 600 Kr., 20 pCt. Invaliditet giver 1,200 Kr., 30 pCt. Invaliditet 1,800 Kr. o. s. fr. Kontorchef Faber foreslaar nu i Stedet for, at man ved de mindste 10 pCt.s Invaliditeter skal lægge 3 Gange Aarslønnen til Grund, ved 20 pCt. Invaliditet lægge 4 Gange Aarslønnen til Grund og stigende op til fuld Invaliditet, hvor man lægger 12 Gange Aarslønnen til Grund. Derved vil fremkomme følgende Forskel mellem de to Beregninger, at medens den laveste Invaliditet efter Regeringsforslaget, som det her foreligger, giver 600 Kr., vil den efter Kontorchef Fabers Beregning give 300 Kr., 20 pCt. Invaliditet vil give henholdsvis 1,200 Kr. og 800 Kr., 30 pCt. Invaliditet henholdsvis 1,800 og 1,500 Kr. Ved 40 pCt. mødes de to Forslag, de giver begge 2,400 Kr., og derefter stiger forholdsmaessigt det af Hr. Faber udarbejdede Forslags Sats. Ved 50 pCt. giver Regeringsforslaget 3,000 Kr., men den Fabers Beregning 3,500 Kr., ved 60 pCt. er Tallene henholdsvis 3,600 Kr. og 4,800 Kr. o. s. v.: 4,200 Kr. og 6,300 Kr., 4,800 Kr. og 8,000 Kr., 5,400 og 9,900 Kr. og 6,000 Kr. og 12,000 Kr. Det vil deraf ses, at de smaa Invaliditeter vil faa mindre end efter Regeringsforslaget, men de store meget, meget mere. Kontorchef Faber mener at kunne godtgøre, at Forsikringsbyrden efter dette System ikke vil blive større end efter det af Regeringen foreslaede System. Jeg skal derfor henlede Opmærksomheden paa hans Forslag. Jeg tror, at det fortjener at kendes under dette høje Tings Overvejelser.